

MUZIKANT JAN VAN KELST BRENGT REVOLUTIONAIRE KELSTONE OP DE MARKT

Op dit instrument zit de wereld te wachten

(en het is 100% Belgisch)

Inwoners Leffinge plots familie van prinses Mathilde

LEFFINGE — Heel wat inwoners van het West-Vlaamse Leffinge zijn misschien wel familie van onze prinses Mathilde. Dat ontdekte de Gistelse heemkundige Werner Peene bij zijn onderzoek naar de geschiedenis van het dorp.

Alles begint bij grootgrondbezitter Arnould Bogaert in 1510. Hij was landmeter van beroep en behoorde tot de notabelen van het dorp. Hij was ook bevriend met de bekende kunstschilder Pieter Pourbus die hem in een van zijn schilderijen - 'De besnijdenis' - afbeeldde als de koning van de Leffingse rederijkerskamer. Bogaert was gehuwd met Anna Demeuninck en zoon van Jan Bogaert en Margriete Boudeloot. Via de stamboom van Arnouldine Bogaert, de dochter van Arnould dus, kwam Peene 14 generaties verder uit bij de familie d'Udekem d'Acoz. Heel wat Leffingenaars met gelijkaardige familienamen willen nu hun stamboom induiken om na te gaan of ze tot het koninklijke rijtje behoren. Er zijn al stemmen opgegaan om de prinses uit te nodigen voor een bezoek aan het dorp. (BPM)

Te koop: booreilandjes uit Koeweit

GENK — Het lijken wel ufo's, maar in feite zijn het booreilandjes uit Koeweit die dezer dagen op het terrein van de Genkse zakenman Armand Lowie (foto) te koop worden gezet. «De dingen met dieselmotor worden in de Perzische Golf gebruikt om te proefboren naar olie. Elk bootje kan zo'n 28 man vervoeren, ideaal voor plezierritjes op Vlaamse plassen. Hoe ik eraan raakte? Connecties over de hele wereld en een neus voor rare dingen», vertelt Lowie die ook al treinen, boten en vliegtuigen verkocht. De prijs die hij voor elk van de zes exemplaren vraagt, wil Lowie nog niet bekendmaken. (CDS) Foto Moors

Niet alle vrouwen willen knappe rijkaard

LONDEN — Sommige mannen zijn 'te goed om waar te zijn', zo blijkt uit Brits onderzoek. Knappe, single mannen die ook nog eens fortuinen verdienen, worden niet zo aantrekkelijk bevonden als gewoon goed uitziende heren met een 'gemiddeld' beroep. In totaal werden 186 vrouwelijke studenten van gemiddeld 23 jaar oud ondervraagd over de aantrekkelijkheid van mannen. Ze kregen een reeks foto's voorgeschoteld, met bijhorende informatie over het beroep van deze mannen. Dat varieerde van architect tot postbode. Verrassend genoeg bleken de uitermate aantrekkelijke mannen die ook nog eens een hoge status genoten niet de meest populaire groep. Volgens de onderzoekers verwachten vrouwen van dit type man weinig trouwen en klasseren ze hen als 'te goed om waar te zijn'.

(AMA)

Koopzondagen in Hulst en Sluis onder vuur

HULST/SLUIS — De koopzondagen in de Nederlandse grensstadjes Sluis en Hulst, al jarenlang in trek bij Belgische dagtoeristen, zijn in gevaar. Als het van het nieuwe kabinet van CDA, PvdA en ChristenUnie afhangt, komen er maximaal 12 koopzondagen. In Sluis en Hulst zijn de winkels alle zondagen open. De Nederlandse wet bepaalt immers dat gemeenten meer dan 12 keer per jaar een koopzondag mogen houden wanneer de winkels in zogenaamde 'toeristische gebieden' liggen. Voorwaarde om van deze regel gebruik te maken is dat de toeristen niet enkel voor de winkels naar de gemeente komen. Maar volgens het nieuwe kabinet maken steeds meer steden, waaronder Hulst en Sluis, oneigenlijk gebruik van de wet. (JGG)

Voor Adolphe Sax (1814-1894) moest de wereld het stellen zonder saxofoon. Nu is de sax één van de populairste instrumenten die er zijn. Als het aan Jan Van Kelst ligt, gebeurt over enkele jaren hetzelfde met zijn Kelstone. In de muziekwereld wordt alvast reikhalzend uitgekeken naar het nieuwe en vernieuwende instrument dat op 6 maart officieel wordt voorgesteld. Wij brengen het u op deze pagina in primeur. Een 100 procent Belgische uitvinding die de muziekwereld wereldwijd kan veranderen. «De Kelstone verhoudt zich tot een gitaar, zoals een snowboard zich verhoudt tot gewone ski's», zegt de trotse bouwer uit het Vlaams-Brabantse Rotselaar.

DIETERT BERNAERS

Horen en zien?

Op www.hln.be kunt u een filmpje bekijken waarin Jan Van Kelst zijn instrument bespeelt. Op 6 maart kunt u in *Het Depot* in Leuven gratis naar een optreden van Jan Van Kelst gaan kijken. Op deze officiële voorstelling van de Kelstone, zijn er gastoptredens van o.a. Paul Michiels, Jean Blaute en Jean-Marie Aerts. Info: www.kelst.be

Twee planken, bespannen met negen snaren. Te bespelen als een piano, met het geluid van een gitaar of een bas, of de twee tegelijk. Méér is het eigenlijk niet. Maar genialiteit zit dikwijls in de eenvoud. «Toen ik het idee kreeg, dacht ik ook: 'Tiens, vreemd dat dit nog nooit eerder gemaakt is', lacht Van Kelst (43). «En dus heb ik het zelf maar gemaakt.» Geen sinecure, want de man is een muzikant, geen instrumentenbouwer. In 1989 scoorde hij met zijn toenmalige groep Sam Cooke Singers zijn grootste hit. 'So Sad (Ole Time Religion)' was een scherpe aanklacht tegen de new beat muziek die toen hoogdagen vierde. Het liedje werd wekenlang op alle radiozenders gedraaid. Maar Van Kelst kon geen vervolg breien aan het succesverhaal. Zijn groep viel uit elkaar en halfweg de jaren '90 verhuisde hij naar Frankrijk vanwege het voor artiesten gunstiger sociaal klimaat aldaar. Hij trad er op, componeerde liedjes en ontwierp er lampen en meubels. Maar dat werd geen succes. «Eind jaren '90 ben ik berooid terug naar België gekomen», vertelt hij. «Puur juridisch was ik niet failliet gegaan met mijn design-handeltje, maar in mijn hoofd was de faling compleet. Van mijn muziek alleen kon ik niet leven. Met mijn

diploma van kandidaat-burgerlijk ingenieur kon ik aan de slag als technisch tekenaar.»

Uiteraard bleef Jan - inmiddels onder de groepsnaam Kelst - optreden en muziek maken. Maar twee jaar geleden ontkiemde plotseling een veel groter project. «Ik ben een songschrijver, geen technisch begaafde muzikant. Ik kan gitaar spelen, piano en wat drums, maar ik ben verre van virtuoos. Bij mij gaat het in de eerste plaats om het liedje, de compositie. Om op dat gebied andere werelden te ontdekken, was ik jaren geleden begonnen met het bespelen van de Chapman Stick, een weinig bekend snareninstrument dat je zoals een gitaar rond je schouders hangt en waarop je met je vingers hamert zoals op een piano. Jaren heb ik erop geoefend, maar ik boekte weinig vooruitgang. Tot ik het op een keer voor me op tafel legde en er zo op begon te 'tappen'. In een flits schoot het me te binnen: dit is het! Met dit principe moet ik verder aan de slag.»

NIET MEER TE HOUDEN

Het duurde uiteindelijk nog een jaar eer Van Kelst zijn basisidee verder begon uit te werken, maar vanaf dan was hij niet meer te houden. «Ik ben geen instrumentenbouwer maar ik voelde

TOEN IK HET IDEE KREEG, DACHT IK OOK: 'TIENS, VREEMD DAT DIT NOG NOOIT EERDER GEMAAKT IS. EN DUS HEB IK HET ZELF MAAR GEFABRICEERD

instinctief dat mijn instrument tal van voordelen had en een echt massaproduct kon worden. Je kunt er tegelijk bas en gitaar op spelen. Het bereik is ook veel groter dan bij traditionele instrumenten. Op de Kelstone liggen 7 octaven voor het grijpen, op een gitaar slechts 3. Onder één hand heb je maar liefst 243 noten liggen.» Maar omdat Van Kelst zelf alles behalve een 'noten-neuker' is, vindt hij andere voordelen veel belangrijker. «Kijk naar een gitarist. De pols

De Kelstone kan voor een revolutie zorgen in muziekland. Vooraan zit de bas, achteraan de gitaar. Foto's P/N

van de hand waarmee hij de akkoorden neemt, is voortdurend gedraaid en gewrongen. Bovendien moet hij opzij naar zijn snaren kijken en kan hij dus niet de hele tijd naar zijn publiek gericht staan. Bij de Kelstone is dat niet het geval. Je staat heel ontspannen achter het instrument met je gezicht naar het publiek en je moet geen enkele onnatuurlijke houding aannemen. Mensen die iets van ergonomie kennen, hebben het instrument onderzocht en vonden het absolute top op dat vlak. Het is véél beter voor je gewrichten en het speelt gemakkelijker doordat de noten gewoon voor je liggen.»

LIEDJE IN 2 MINUTEN

En er is meer. «Een groot voordeel ten opzichte van een piano is dat je handen 'gespiegeld' zijn. Als je met je ene hand een melodietje kan spelen, kan je dat ook automatisch met je andere hand. Een pianist moet altijd nadenken omdat hij met beide handen op een reeks toetsen van laag naar hoog speelt. Daar moet je verdomd veel voor oefenen om dat onder de knie te krijgen. De Kelstone is veel gemakkelijker.» Daardoor zou het nieuwe instrument ook wel eens populair kunnen worden in muziekscholen. «Die potentie heeft het zeker», zegt Van Kelst. En om de daad bij het woord te voegen, leert hij je in twee minuten een simpel liedje spelen. Op een gitaar of een piano had me dit veel meer tijd gekost. Wie de Kelstone onder de knie krijgt en nog een beetje kan zingen, heeft eigenlijk alleen nog een drummer nodig om op te treden. Bassisten en gitaristen die op zoek zijn naar werk, zullen niet bepaald blij zijn met deze uitvinding... «Ze moeten zich maar herscholen en mijn instrument leren bespelen», lacht Van Kelst. «Evolutie is er - gelukkig - toch altijd? Vroeger, in de tijd van de grote orkesten, had je vijf mensen nodig om op allerhande trommels te kloppen. Tot de gebroeders Ludwig het basdrumpedaal uitvonden en daarmee een drumkit bouwden die door één muzikant bespeeld kon worden. Een voorbeeld op een ander gebied zijn de snowboards. Die verhouden zich tot ski's zoals mijn Kelstone zich verhoudt tot een gitaar. De twee liggen in elkaars lijn, maar geloof me, wie heeft leren snowboarden, gaat daarna niet veel meer op gewone latten staan.»

DOORBRAAK

De snowboard is in korte tijd een massaproduct geworden, of de Kelstone hetzelfde lot beschoren is, zal de toekomst uitwijzen. Van Kelst gelooft keihard dat zijn instrument wereldwijd kan doorbreken, maar blijft voorzichtig. «Ik heb me laten omringen door topmensen die allemaal hard geloven in dit instrument, maar een garantie op succes krijg je nooit. Ik heb dankzij een subsidie van 33.000 euro van de Vlaamse Gemeenschap een jaar lang kunnen werken aan de Kelstone, nu moet er door de verkoop brood op de plank komen, want mijn job als technisch tekenaar heb ik opgegeven voor dit project.» Wie het nieuwe instrument in huis wil halen, moet wel zijn spaarvarken even leegschudden. Eén arm met koffer, statief en dempingspedaal zal ongeveer 2.000 euro kosten. Voor een volledige set betaal je dus 4.000 euro. «Dat is veel geld», beaamt Van Kelst. «Maar voor een professionele gitaar betaal je ook al gauw 3.000 euro. Miskijkje overigens niet op het prototype waar ik nu op speel. Als je een Ferrari rode of een hagelwitte Kelstone met gouden knoppen wil, moet dat in de toekomst zeker kunnen. Rasechte topdesigners maken de ontwerpen.» Niet vergeten dat je voor het nieuwe instrument zowel een gitaar- als een basversterker nodig hebt, wat nog eens een flinke investering is en misschien wel het grootste nadeel van de Kelstone. «Klopt», aldus Van Kelst. «Een tweede nadeel is dat je met de Kelstone niet - zoals met een gitaar - over het podium kunt rennen. Het ademt dus wat minder rock-'n-roll, maar voor mij wegen die twee minpunten niet op tegen de voordelen. Trouwens, ik vind mijn instrument niet beter dan andere, ik wil de mensen gewoon iets anders laten zien.»